

letniční posele

2020-XXI. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“

Jan 14, 26

Bratři a sestry,

právě prožíváme svatodušní dobu. Jak ale dílo Ducha svatého uchopit? Jak mu porozumět? Jak poznáme, že Duch svatý je skutečně při díle právě uprostřed nás? V našem kostele, v našem sboru? Opravdu zde svoje dílo koná? Nenamlouváme si to jen? Nepůsobí jen tam, kde se děje něco zvláštního? Třeba tam, kde zaznívá jiný druh kázání; tam kde se zpívají jiné písně nežli ty „naše“ ... Anebo tam, kde jsou zástupy nově obrácených a pokřtěných? Nejsme my příliš tradiční a usedlí?

Kdybychom prošli všechna místa v Bibli, spojená s působením Ducha, zjistili bychom, že se jeho dílo vyznačuje velkou pestrostí a žádnou uniformitou. Kde působí Duch, tam jsou církvi darována charismata, duchovní dary. Kde působí Duch, tam dochází k proměně člověka. Kde působí Duch, tam člověk překonává strach a proráží svoji uzavřenost. Ale: apoštol Pavel třeba taky připomene, že kde je Duch Páně, tam je svoboda / 2. Kor. 3, 17 /. Člověk se tam necítí jako v uzavřené sektě, kde mu někdo organizuje život.

Evangelista Jan k tomu připojí ještě něco, co je vlastně jakýmsi společným jmenovatelem působení Ducha svatého. A sice že

ten, kterého nazývá Přímluvcem, především vede k Ježíši Kristu. Vede k tomu všemu, co říkal a učil. „Naučí vás všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ Ano, to je dílo Ducha. Připomíná nám slova Páně a učí nás všemu, co je spojeno s jeho dílem až po oběť na kříži a jeho vzkříšení. Neříká podrobně, jak se to bude dít a jakými cestami a prostředky. Jen tak nějak rozumíme, že je to zase především o slově. O lidském slově, které si Duch svatý bere do služby.

Jinou funkci a jiný úkol Duch svatý nemá. Jen nás učí znát Ježíše Krista, abychom my lidé poznali svoji spásu. Samozřejmě se Duch nehodlá obejít bez nás, ale právě nás si k tomu používá. A od Boha máme rozum, abychom promýšleli aktuální způsoby zvěstování. Aby se slovo ke slovu opravdu dostalo a přivedlo ke Kristu mnohé další.

Na našich lidských formách přitom nezáleží. Některé jsou tradiční, jiné moderní. Ale i ty moderní mohou zas jiní pokládat za tradiční. Pán Bůh na těch našich lidských formách není závislý. A svým Duchem může vstupovat kamkoli.

To, že máme svůj sbor, svůj kostel, kde mnozí kazatelé zvěstovali a taky dnes zvěs-

tují evangelium, to že jsme živým společenstvím i společenstvím opravdu různorodým, to je dílo Ducha svatého. To, že máme lidi ochotné se nasadit, pracovat a sloužit i ve svém volném čase, je dílo Ducha svatého. Děkuje za to stále znovu.

Modlitba: *Díky Duchu svatý, žes přicházel do našeho středu i do našich životů. A současně voláme znovu a znovu: Duchu svatý, přijď.*

váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři Posla,

docela by mě zajímalo, kolik z vás sleduje, jak se s jednotlivými čísly mění přívlasket Posla – je to sice naprostá drobnost, ale každý měsíc nad ní v redakci přemýšlíme. Toto číslo je LETNIČNÍ. Není divu, budeme slavit svatodušní svátky, letnice. Jenže to slovo – letniční – nám mnohým připomíná spíš nálepku určité skupiny entuziasticky laděných křesťanů, s nimiž se při zemi s vděčností za dar rozumu zdravého se držící evangelická zbožnost tradičně čas od času střetává. Ovšem ze zkušenosti víme, že s nimi málokdy dobře vychází v rámci společenství sboru. Tak výrazné rozdíly v prožívání víry to jsou, že nejednou vedly k rozdělení křesťanského lidu. A přitom málokterý biblický příběh, jako právě ten letniční, tak výrazně zvěstuje, že ústředním darem Ducha svatého je všem srozumitelné zvěstování Božích činů a jeho plánů pro člověka. Ustrašení schování učedníci se přestávají bát a mocí Ducha mluví tak, že jsou všem shromážděným sro-

zumitelní. Zejména ve spojení s ohnivými jazyky při četbě tohoto příběhu pracuje naše představivost na plné obrátky. Jaké to asi bylo?? Nevíme, představujeme si. Opakovaně ale v různých kázáních či písničkách zaznívá při interpretaci tohoto textu představa velkého hluku, rachotu. Vždyť se učedníkům někteří z těch, co je slyšeli, posmívali, že se opili – tak to bylo živé. Velikonoce jsme prožili v tichu a možná i strachu karantén, ale svatodušní svátky už smíme zase prožívat spolu, byť s dílčími omezeními. Kéž by nám bylo dáno prožít vpravdě letniční čas – čas zbavení se strachů, obav, čas vydání se Božímu duchu všanc. Čas možnosti svobodně a radostně promlouvat o daru víry. Čas se hlučně (ano, napsala jsem to tak schválně) radovat. Přijď, Duchu Svátý, potřebujeme, aby už pukly obruče úzkostí posledních dní.

Jana Vrajová

Redakce se velice omlouvá **sestře Ivě Markové**, že ji nevedla (už bohužel podruhé, ale opravdu to nebyla schválnost!) jako autorku veselé básně **Lovec v době koronavirové** a dokumentujících fotografií v minulém čísle.

Snad už se nám to nestane!

Sborový program na červen 2020

31. 5. neděle	09.00	bohoslužby – neděle svatodušní	<i>Jan Lukáš</i>
2. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
4. 6. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
5. 6. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
7. 6. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
8. 6. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
9. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
10. 6. středa	19.00	Sešlost u Lukášů	
12. 6. pátek	19.00	NOC KOSTELŮ	
14. 6. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Martin C. Putna</i>
16. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
18. 6. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
19. 6. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
21. 6. neděle	09.00	bohoslužby a Výroční sborové shrom.	<i>Jan Lukáš</i>
23. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
24. 6. středa	19.00	Sešlost	
26. 6. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
28. 6. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>

Narozeniny v červnu

5. 6. František Čermák	21. 6. Martin Ličman
5. 6. Vladimíra Bromová	25. 6. Zdeněk Raška
7. 6. Anna Procházková	26. 6. Emílie Chaloupková
8. 6. Milada Smýkalová	27. 6. Jiřina Slavičková
8. 6. Zdeněk Stránský	28. 6. Jindřiška Živná
11. 6. Jarmila Rašková	30. 6. Jana Hojná
13. 6. Zdeněk Šebesta	30. 6. Pavel Jahoda
15. 6. Jan Ryšavý	
15. 6. Ladislav Jalůvka	
19. 6. Libuše Jakšičová	
19. 6. Danuše Adamová	

Zpráva z květnové schůze staršovstva

Zpráva významná: už jsme se mohli sejít! Sice s rozestupy a v rouškách, ale naživo.

Diskutovali jsme zejména provozní věci: jak zajistit vše potřebné při znovuotevření kostela pro bohoslužby, rozdělovali jsme si úkoly. Sdíleli jsme se též s tím, jak jsme „koronavirové období“ prožívali, co nám přineslo, vzalo. Ale ukázalo se, že je zřejmě ještě příliš brzy na bilance.

Staršovstvo rozhodlo o nabídce obnovení výuky náboženství, dorostu, mládež se již schází. Bude obnovena biblická hodina i senior klub.

Naopak se staršovstvo rozhodlo letos zrušit setkání v Drahanovicích i plánovaný sborový zájezd do Štramberka na konci srpna. Probíhá diskuse o realizaci rodinného pobytu

na Ptenském Dvorku, prozatím je s její realizací počítáno.

Plánované studijní volno bratra faráře se posunuje na srpen, září, říjen. Staršovstvo souhlasí.

Probíhá příprava Noci kostelů – program již byl zveřejněn v minulém Poslu.

Byli jsme požádáni br. D. Staňkem, zda bychom vzhledem k malým prostorám, kterými disponuje Církev bratrská, jim dočasně umožnili se cházet v požadovaných rozestupech v našem kostele. Žádosti bylo vyhověno.

Staršovstvo ukončilo schůzi ve 20:20 modlitbou a písní Svítá 216 *Nevím, Pane, co Ti dát.*

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

Poděkování

Máme za sebou náročné období prací spojených s realizací dvou projektů, na které jsme získali prostředky z církevního grantového systému. Prvním projektem byla instalace nového ozvučení horního sálu. Ta nebyla tak časově náročná, bylo ovšem třeba následně kvalitu postupně vyladovat a učit se techniku obsluhovat. Tady bych chtěl poděkovat zejména Bohdanovi Gallatovi, který realizaci projektu věnoval mnoho času.

Druhým pak byla revitalizace dolních sborových prostor, která se dotkla více či méně všech místností. Pociťili jsme to všichni, neboť jsme se museli prostorově uskrovnit a některé tradiční akce se nemohly konat vůbec / lednový karneval /. Provedla se generální rekonstrukce elektrických rozvodů, instalace dvou nových topných těles ve vel-

kém dolním sále, revitalizace malého sálu i mezisálí, kanceláře a nakonec i vikárky. Bylo nutno všechny prostory vymalovat. Vše dostalo novou estetickou i funkční podobu. První přípravná brigáda se konala na konci října a nyní je až na některé maličkosti hotovo. Poměrně obtížně jsme v začátcích hledali řešení a definitivní podobu, nějakou dobu jsme i bezradně přešlapovali na místě. Přesto jsme se nakonec shodli a výsledek můžete posoudit vy všichni.

Chtěl bych jako farář sboru touto cestou moc poděkovat všem vám, kteří jste jakkoli přispěli k tomu, že jsme dílo mohli uskutečnit. Díky všem vám, kteří jste ochotně přišli na brigádu, byla-li vyhlášena. Díky technické komisi, která se pravidelně scházela řadu měsíců před zahájením prací. Do realizace bylo zapojeno mnoho lidí a kdybych je měl vyjmenovat všechny, jistě bych na někoho zapomněl a to by nebylo spravedlivé.

Přesto mi to ale nedá, abych nezmínil alespoň někoho, na kom spočívala hlavní zátěž uskutečnění revitalizace – od organizování, komunikace s firmami a řemeslníky až po vlastní manuální práci. A sice Noemi a Šimona Batlovy. Je až neuvěřitelné, kolik času věnovali tomu všemu právě oni. Trávili tady čas prakticky denně, včetně sobot a bylo-li třeba, i v neděli. „Oni jsou tam

ještě“....? Nevěřicně jsme na faře kroutili hlavou a tázali jsme se, jestli mají alespoň někdy čas na odpočinek. A taky jsem si byl dobře vědom toho, že v mnoha sborech musí mnohé tyto věci zajišťovat faráři.

Takže to poslední, co bych chtěl v tomto článku zmínit, je poděkování právě jim. Šimone a Noemi, děkujeme.

A pochopitelně patří dík Pánu Bohu, který byl během těch náročných týdnů a měsíců s námi.

Váš Jan Lukáš, farář

Hudební pásmo o J. A. Komenském k 350. výročí jeho úmrtí

Rádi mezi sebou uvítáme nové zpěváky, kteří by se připojili k našemu pěveckému sboru při přípravě pásma o J. A. Komenském (chystáme jej na podzim 2020).

Přihlašujte se prosím do 15. 7. 2020

Více informací u Evy Čejkové (eva.cejka@gmail.com)

Seniorklub

Ve čtvrtek 21. 5. 2020 se poprvé po dlouhé době sešli bratři a sestry z našeho Seniorklubu. Jak uvedla sestra Marta Palatý, vynecháno bylo celkem 5 setkání. A protože v tento čtvrtek byl svátek Nanebevstoupení Páně, měl bratr farář Jan Lukáš biblické zamyšle-

ní na toto téma. Bylo to radostné odpoledne, kdy se všichni mohli opět vidět, mluvit spolu a modlit se. Vděční Pánu Bohu za to, že doba nouzová končí a bohoslužby od neděle 24. 5. 2020 budou zase v kostele.

nb

Bohoslužby 24. 5. v rouškách

Pod rouškou se konala i nedělníka na téma nevěřícího Tomáše pod vedením věřící Jany Zajtcové

„ROZHOVOR“ MÁMY SE SYNEM O BOŽÍCH ÚKOLECH

V současné době si občas vyměníme nějaký ten mail, ve kterém zaznívají otázky ohledně podstatných věcí v životě i odpovědi vyčtené z Bible. Probíhá tak docela zajímavý „rozhovor“, o jehož část bychom se s vámi rádi podělili.

Věrka Zapletalová a Alda Zapletal

Věrka se ptá: Hodně mě oslovují zamyšlení na každý den od pana Grigorije Petroviče Grabového¹. Textům se říká „koncentrace“. V jednom z textů pan Grabovoj píše o realizaci Božích úkolů, ale neupřesňuje, co to znamená. Našli bychom o tom něco v Bibli?

Alda odpovídá: Stručnou odpovědí, která se mi velmi líbí, je dvojí přikázání lásky (Marek 12, 28-34). Pán Ježíš dostane otázku od jednoho zákoníka (tehdejší teolog), jaké je největší přikázání v Božím Zákoně. Odpoví, že jsou dvě největší přikázání – láska k Bohu a láska k bližnímu. Zákoník souhlasí. Můžeme říct, že Boží přikázání – to jsou Boží úkoly.

Jinými slovy totéž říká krásný text v Žalmu 37, verše 3-5, kde je výzva k doufání (důvěře) v Hospodina a ke konání dobra. Konat dobro je v biblickém pohledu totéž co milovat, protože podle Bible je láska jednájcí. Řekl bych, že asi proto pan Grabovoj mluví o Božích úkolech. Bůh vede člověka k aktivnímu životu, k jednání ve prospěch druhých, k zájmu o bližní.

Věrka: Uvedl jsi dva příklady. Najdou se i další? – je to takové důležité téma...

Alda: Bible je jedinečným svědectvím o Bohu, o jeho díle, o jeho řeči ke člověku.

A také o úkolech, které nám dává. Je moc dobře, že se ptáš na biblické texty, kde se o Božích úkolech dočteme. Bible nám pomáhá, že vůbec můžeme o Bohu a jeho úkolech uvažovat – nakolik to naše lidské možnosti umožňují.

Věrka: Říkáš „doufat v Boha, konat dobro“. Co ale ti, kdo v Boha nevěří?

Alda: Člověk určitě může konat dobro i bez víry v Boha. Možná dokonce i člověk, který se vírou k Bohu nehlásí, může konat Boží dílo, může se na něm podílet. Může pracovat na Božích úkolech, aniž o tom ví – viz ty spousty lidí, kteří šli roušky pro své bližní a rozdávali je zdarma. A to je jen jeden příklad z mnoha.

Já o tom pochopitelně uvažuji z křesťanského pohledu. Jako křesťan věřím, že k naplněnému životu je stejně tak potřeba

¹ Grigorij Petrovič Grabovoj je uznávaný akademik a doktor technických věd. Zároveň se zajímá o duchovní život a snaží se inspirovat druhé.

láska k Bohu jako k lidem – můžeš si to představit jako „vertikální“ a „horizontální“ rozměr života. Bible klade velký důraz na vztah člověka s Bohem – který je jeho Stvořitel a Otec (Dárce života), který je také v Ježíši Kristu jeho Zachránce (Spasitel, Vykupitel) a v Duchu svatém jeho Posvětitel (pracuje v našem nitru, proměňuje nás podle Božích představ).

Věrka: Co bys ještě o Božích úkolech řekl, co se ti jeví důležité?

Alda: Důležité je taky to, abychom nejen dávali, ale i přijímali. Apoštol Jan píše, že Boží láska v Ježíši Kristu předchází tu naši (1. list Janův 4, 7-19). Potřebují přijímat, abychom měl z čeho dávat. To

platí i pro vztahy mezi lidmi – i tam potřebují dávat a stejně tak potřebují přijímat, co mi dávají druzí. To je zase, můžeme říci, „aktivní“ (činící) a „pasivní“ (přijímající) stránka života.

Dám příklad. V těchto dnech se snažím konat svou službu tím, že volám různým lidem, případně píšu maily. Něco tedy těm lidem dávám. Zároveň vždy při tom rozhovoru něco přijmu od toho člověka, se kterým komunikuji. A to nesmím odmítat. Nesmím si připadat, že bych byl sám tak silný a soběstačný, že bych nepotřeboval přijímat od druhých! Uvědomuji si právě dnes, že nejen já mám druhým co nabídnout a předat, ale že také od nich mohu mnohé přijmout.

vz+az

Výročí - kultura - historie

AŽ JEDNOU

*Až jednou předstoupím před Boha
má mysl bude spokojená
v mé duši potom nastane
radostná, věčná dovolená*

*Zatím jsem, ale ještě tady
a možná budu dlouho žít
potom pak poznám se vším všady
s kým, že tu čest já budu mít*

*Nyní jen v zrcadle nebe vidím
je krásné uvěřit těmto vizím
vidím to nebe pouze z částky
je plné květů, zlata a lásky*

*Až jednou předstoupím před Boha
pokorně pokleknu před ním na zem
už nebudu jen bytost ubohá
chopím se jeho ruky rázem*

Pavel Janošík st.

Udržme si vyvážený pohled

Světově známý anglický spisovatel C. S. Lewis napsal v době studené války fascinující článek o tom, jak by měli křesťané reagovat na existenci atomových zbraní. Obsah tohoto článku lze velice dobře vztáhnout na naši současnou koronavirovou situaci...

C. S. Lewis píše:

„Myslím, že o atomové bombě přemýšlíme až přes příliš.

„Jak ale máme žít v atomové době?“, ptáte se oprávněně.

Jsem v pokušení odpovědět:

„Jako kdybyste žili v 16. století, kdy se mor v Londýně objevoval téměř každý rok, nebo jako kdybyste žili v době Vikingů, kdy se mohli lupiči ze Skandinávie kdykoli večer vylodit a podříznout vám krk. Stejně jako když dnes žijete v době rakoviny, v době syfilis, v době obrny, leteckých útoků, vlakových neštěstí či automobilových nehod.

Jinak řečeno, nezačínejme zveličovat novost naší situace. Věřte mi: každý z vás a všichni, které milujete, jste byli odsouzeni k smrti dříve, než byla atomová bomba vynalezena.

Pokud nás má atomová bomba všechny zničit, pak až tato bomba přiletí, ať nás přistihne, jak děláme rozumné a lidské věci – modlíme se, pracujeme, vyučujeme, čteme, posloucháme hudbu, koupeme děti, hraje-me tenis, povídáme si s přáteli u skleničky a hraje-me šipky – ale ne, jak se choulíme jako vyděšené ovce a přemýšlíme o bombách. Ty mohou zničit naše těla, ale nemusí ovládnout naši mysl.“

Tato slova se nečtou snadno, nicméně nám připomínají, že jako křesťané se na věc díváme z jiné perspektivy.

Pamatujme na věčnost

I samotní křesťané mnohdy opomíjejí důležitou stránku křesťanského odkazu: stále si připomínat věčnost. Už prvotní křesťané žili v nebezpečném světě. Za každým rohem na ně číhala nějaká hrozba a nedoživali se příliš vysokého věku. Přesto žili smysluplným a pokojným životem a nasazovali se pro druhé lidi. Posilovalo je totiž vědomí, že mají skutečnou a živou naději, která sahá až za hrob.

Totéž vyjádřil velmi výstižně opět C. S. Lewis a jeho slova jsou dnes stejně přílehlavá jako v době, kdy je psal:

„Jakákoli kniha o utrpení, která by neříkala nic o nebi, vynechává téměř celou jednu stránku tohoto problému.

Bible a tradice obvykle pokládají nebeské radosti na jednu misku vah a na druhou pozemská trápení.

Žádné řešení problému bolesti, které nepřipomíná nebe, nemůže být označeno za křesťanské.

V dnešní době se lidé ostýchají, když zaslechnou třeba jen pouhou zmínku o nebi.

Obáváme se, že si z nás budou lidé tropit posměšky a že budou hovořit o vzdušných zámcích, které si stavíme, a vytýkat nám, že se snažíme „uniknout“ povinnosti žít šťastný život již nyní, zde na zemi, protože sníme o šťastném světě kdesi jinde. ...“

A křesťanský průkopník, apoštol Pavel, se neostýchá o svém přesvědčení ve vztahu k budoucnosti mluvit otevřeně:

„Jsem přesvědčený, že všechno pozemské trápení neznamená nic proti slávě, která nás nakonec čeká.

Jsem přesvědčen, že ani smrt, ani život, ani vládci, ani nic z toho, co se děje, nebo teprve má přijít, nemůže nás odloučit od Boží lásky, kterou jsme poznali v Ježíši Kristu, který za nás umíral

(srov. Řím 8,18.38-39 SNC).

Toto nejsou slova nějakého filozofa od zeleného stolu, který si hová v teple a bezpečí. Ne, jsou to slova muže, který se v životě mnohokrát ocitl v nebezpečné a náročné situaci. Byl několikrát zbit, uvězněn, málem zabit a při naplňování svého poslání prožíval mnohou bídu a strádání.

Z knihy:
Prof. John C. Lennox:
Kde je Bůh v době koronaviru?,
kterou vydala BTM.cz.

Duch svatý a naplnění člověka, letnice (Anselm Grün)

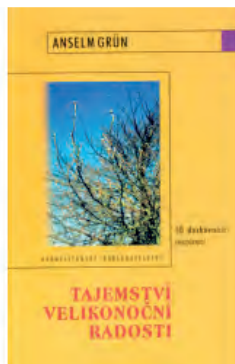
50. velikonoční den

Letnice slavíme padesátý den po Velikonocích: tyto svátky jsou de facto naplněním Velikonoc. Oba mají svůj původ v oslavách přírody: Velikonoce jsou svátky jara, Letnice začátkem sklizně. Oba svátky měly pro Židy spojitost s událostmi z dějin spásy. Velikonoce jsou připomínkou vyvedení z Egypta, Letnice vzpomínkou na darování Desatera na Sinaji. Pro nás křesťany jsou Velikonoce svátkem vzkříšení Pána Ježíše a Letnice svátkem seslání Ducha. Oboje jsou zároveň slavností, kdy se člověk stává sám sebou. O Letnicích slavíme završení takového procesu. Abychom pochopili, co mají Letnice společného se završením našeho člověčenství, je dobré podívat se blíže na kořeny tohoto svátku.

Nejprve tu máme číslo padesát. V padesáti letech stojí člověk na prahu stáří. V Římě byli muži po padesátce osvobozeni od váleč-

né služby. Augustin vysvětluje číslo 50 symbolicky: „Tento padesátý den má ještě jiný tajemný význam. Sedmkrát sedm je čtyřicet devět, a když se vrátíme zpět na začátek a připočítáme osmý den, který je vlastně

zároveň první, číslo padesát se naplní. Těchto padesát dnů po vzkříšení už není chápáno jako obraz námahy, ale jako symbol klidu a pokoje“ (Betz 152). Padesátka je tedy obrazem klidu a pokoje. V padesáti, jak říká papež Řehoř Veliký, člověk zmoudří, stane se člověkem ducha. Odvolává se přítom na Mojžíšův zákon, že lévijci od 25 let jsou povinni vykonávat službu ve stanu setkávání. V padesáti letech tato služba končí a pak se stávají ochránci svatých nádob. Pro pa-

peže Řehoře jde o symbol vedoucí úlohy, ke které byl uschopněn Benedikt v 50 letech (srov. Nm 8,24 nn). Tauler tento Řehořův výklad přijímá a pokračuje: člověk se v půli života, ve 40 letech, dostává do duchovní krize. Do té doby byl jeho obraz Boha příliš zakalován projekcemi. V letech mezi 40 a 50 proměňuje Duch svatý jeho vztah k Bohu a dává mu schopnost Boha pochopit a zakusit. V 50 letech se konečně stáváme lidmi ducha, pramenem požehnání pro druhé, schopni uvést je do moudrosti a zkušenosti s Bohem.

Svatodušní svátky nám připomínají, co všechno na nás podvědomě působí, Když na nás sestoupí Duch svatý, má se i v nás završit rok milosti; máme dospět ke své pravé podstatě, ke klidu a pokoji a pak být schopni stát se ochránci svatých nádob, to znamená vést a doprovázet druhé. Těch padesát dní od Velikonoc do Letnic nás má přivést k tomu, abychom se stali lidmi. Velikonoční evangelia a velikonoční příběhy, vyprávění o Kristově nanebevstoupení a o seslání Ducha o Letnicích popisuje cestu, jak se člověk stává sám sebou, cestu povstání z hrobu, vzkříšení uprostřed našeho všedního dne, vzestupu do vlastního člověčenství, do nebe, které je v nás. Je to cesta, která nás vede od Vzkříšeného, který nás doprovází, k vnitřnímu Mistru, který v nás promlouvá. Proces, kdy se člověk stává sám sebou, jde od očekávání Ducha k seslá-

ní Ducha o svatodušních svátcích. Teprve po příchodu Ducha se dostaneme plně sami k sobě, teprve pak se probudí naše schopnosti a možnosti, pak se všechno v nás promění. Rozevřou se poupata a květy našeho života rozkvetou. Letnice jsou svátkem života. Jestliže do nás proniká Duch svatý, který se na počátku vznášel nad vodami, stáváme se novým stvořením, setkáme se s vlastním původem, s praobrazem, který si o nás učinil Bůh.

Letnice se netýkají jen jednotlivců, ale vzniku a růstu církve – jsou jejím zrozením. Když na lidi sestoupí Duch svatý, spojuje je, umožňuje vytvořit společenství, které je otevřené všem hledajícím a tázajícím se. Vzniká společenství, které proráží ze své úzkosti a stává se kvasem světa. Člověk se stává člověkem, když se spoléhá na své společenství a společně se účastní díla, které nám všem Bůh svěřil: zlidštit tento svět, zformovat jej podle Boží vůle a vtisknout mu charakter Božího ducha. Církve je společenství těch, kteří společně skládají svědectví o Ježíšově vzkříšení. Všude, kde žijí lidé bez naděje, kde se zdá, že temnota smrti zvítězila nad životem, má církev dosvědčovat vítězství života, vítězství lásky nad nenávistí, možnost vzkříšení uprostřed smrti.

Kapitola z knihy Anselma Grüna

Tajemství

velikonoční

radosti

Vydalo

Karmelitánské

nakladatelství

Anselm Grün,
zdroj: picture-alliance/
dpa

**Odložené Výroční sborové shromáždění 2020
Farního sboru ČCE v Olomouci
se bude konat v neděli 21. 5. 2020
v návaznosti na nedělní bohoslužby**

Program:

1. Ustanovení sborového shromáždění – se zahájením bohoslužeb farář Jan Lukáš
2. Závěr bohoslužeb a navázání jednání VSS (bez přestávky)
3. Zahájení jednání – předseda staršovstva (farář sboru)
4. Volby:
 - předseda VSS
 - zapisovatelé
 - verifikátoři
 - skrutátoři
5. Zápis z minulého VSS v roce 2019
6. Zpráva staršovstva pro VSS Farního sboru ČCE v Olomouci (uvedení tiskem předložených zpráv) – kurátor a farář
7. Zpráva Diakonie Rýmařov
8. Zpráva revizorů účtů
9. Udělení absolutoria
10. Volba revizorů účtů a jejich náhradníků pro rok 2020
11. Rozprava ke zprávám
12. Schválení zpráv
13. Diskuse – všeobecná
14. Závěr jednání

Život církve

Pod obojí.

Teologické úvahy k vysluhování Večeře Páně v ČCE 2020

Kazatel ČCE Jan Štefan
(11. 5. 2020, rubrika: *Co hýbe s ČCE*)

Prožili jsme několik postních a velikonočních týdnů eucharistického půstu. Otevření kostelů a blížící se Svatodušní svátky nás staví před otázku, jak máme dále vysluhovat Večeři Páně. Pandemií koronaviru pro nás nastala nová historická situace, která může změnit budoucí podobu této svátosti na měsíce, na roky, na desetiletí. Kristova církev není vázána na tradiční formy, pro svá rozhodování však musí – při všem zo-

hlednění praktické proveditelnosti a pastýřských aspektů – uvádět především teologická kritéria.

1. Časté vysluhování

Již po několik desetiletí jsme v ČCE svědky trendu směrem k častějšímu a častějšímu vysluhování Večeře Páně. Bohoslužby s Večeří Páně namnoze přestaly být výjimkou, mnohde se staly nebo stávají pravidlem. Dosavadní platná Agenda (1983) i právě vznikající nová Agenda považují nedělní bohoslužbu s Večeří Páně za nor-

mativní. Návrat k dřívější praxi, kdy se Večeře Páně slavila pouze o velkých svátcích a/nebo jako přívazek k bohoslužbám, bych považoval za neblahý krok zpět. Česká reformace byla v jednom ze svých proudů (Jan Milíč z Kroměříže) hnutím za velmi časté (každodenní) přijímání. (Historický argument pro nás samozřejmě není směrodatný. Např. přijímání malých dětí jistě odporuje reformačnímu pojetí Večeře Páně.) Zanedbatelný není ani aspekt ekumenický: častým vysluhováním prostě srovnáváme krok s církvemi klasického protestantismu.

2. Večeře Páně nesmí sbor rozdělovat

Jediný protiargument proti častějšímu vysluhování, kterému nemohu upřít legitimitu, je obava, že se tak sbor rozdělí na skupinu přijímajících a skupinu nepřijímajících. Večeře Páně v žádném případě nesmí bohoslužebné shromáždění rozdělovat! Možná už samo slavení stolu Páně, a zejména přijímání z jednoho kalicha/více kalichů, může sbor rozdělit na „bázlivce“, kteří se přijímat obávají, a „odvážlivce“, kteří podobnými obavami netrpí. Zde je třeba říci, že proti bohoslužbě bez Večeře Páně nelze v evangelické církvi principiální namítat, že taková bohoslužba není plnohodnotná. Celému shromáždění by bylo na místě sdělit, že lidský strach před nákazou není projevem malé víry, že si ho nikdo nemá vyčítat a že se za něj nemusí nikdo stydět. Pavlovská

označení „slabí / silní ve víře“ bych v této souvislosti raději neužíval, už proto, že tu hrozí záměna síly víry za neinformovanost, lehkomyšlnost, ochotu riskovat. „Úzkostlivější“ bych vyzval, aby se nezdráhali přistoupit ke stolu Páně jako první. (Sám jsem, jakkoli to v evangelických církvích působí katolicky, jako farář přijímal v domovech důchodců v adventu a o Vánocích, kdy řádily virózy, jako první.)

3. Přijímání pod jednou

1414 obnovil M. Jakoubek ze Stříbra přijímání laiků z kalicha; Hus jeho rozhodnutí z Kostnice nesměle přitakal, koncil toto jednání rozhodně odsoudil. Boj za laický kalich zuřil pak v Čechách po léta, českým protestantům se dostalo označení kališníci

nebo utrakvistí, tj. pod obojí; spojená ČCE si zvolila kalich za svůj rozpoznávací znak (a setrvala při něm i při volbě svého nového loga). Římskokatolická církev 1415 potvrdila svou stávající praxi přijímání pod jednou zdogmatizováním tzv. konkomitace: přijímající pod

jednou přijímá celého Krista. (Řeší se tak mj. praktické důvody: aby nedocházelo k problémům, jak naložit s nekonzumovanými konsekrovanými živly, Tělem a Krví Páně. Mimochodem, mnohé z nás, i ty, kdo chápou svátostné živly symbolicky, trápí tento problém dodnes.) Tato teorie má oboustranné užití: platí to i pro toho, kdo by přijímal – při nedostatku hostií – pouze Krev Kristovu. Pokoncilní katolicismus

laické přijímání pod obojí umožňuje (1963: opatrně připouští; 1983: vřele doporučuje); fakticky dnes naši katoličtí bratři a sestry přijímají podobojí nanejvýš o svátcích nebo zvláštních příležitostech.

Řekl bych, že pro dnešního českého evangelíka by nebyl – dobrovolný! – návrat k přijímání pod jednu a priori nepřijatelný. Naše vnímání a prožívání však hrají v náboženství často větší roli než argumentující rozum – a rány protireformace nemusejí být ještě zcela zaceleny. Návrat k Večeři Páně pod jednou bych doporučoval jen v případě, že by byl individuální alternativou k přijímání nealkoholického vína, tedy nějakého moštu.

4. Přijímání podobojí najednou

Dnešní katolicismus praktikuje přijímání pod obojí nejčastěji v podobě přijímání hostie namočené v posvěceném víně. Tuto praxi nepovažuji v evangelické církvi za vyloučenou. (Sám tak činím při Večeři Páně, již se účastním navzdory lehké viróze.) Epidemiologicky se však tím takřka nic neřeší, navíc okolostojící se budou domnívat, že se jedná o přijímání pod jednu.

5. Ojedinele přijímání

Dnešní pravoslaví sice uchovalo přijímání pod obojí, s ním však i starověkou a středověkou bázeň před svátostí, takže pravoslavný věřící přijímá Večeři Páně po dlou-

hé individuální přípravě zcela ojedinele. Protestantismu (a vlastně celému západnímu křesťanstvu) je podobné pojetí cizí.

6. Zástupné přijímání, liturgie bez přijímání

CČSH zná (nevím, do jaké míry i praktikuje) i tzv. zástupné přijímání, kdy v bohoslužbě přijímá pouze kněz v zastoupení za přítomnou obec. Takováto práce ovšem sestupuje pod katolickou úroveň, kde je přijímání lidu vždy možné. Ještě větší bizár by byla „večeře Páně bez Večeře Páně“, kdy by se odrecitovaly liturgické formuláře, ale sama Večeře Páně by se neuskutečnila, tj. nikdo by nepřijímal.

Abychom si rozuměli: Lze společně vyznat viny a vyslechnout zvěst o jejich odpuštění, ale tady – ještě před Večeří Páně – je nutno skončit, nepokračovat slovy ustanovení, prosbou o Ducha svatého a děkováním Bohu za skutky spásy.

7. Soukromé přijímání on-line

Mládežnický farář Karel Müller otevřel možnost Večeře Páně on-line, doma v kuchyni před TV obrazovkou s instruuujícím farářem. Následně facebookové debaty se prý soustředily na zcela podružné otázky typu, zda máme ve svých domovech dosti „důstojné prostředí“. I evangelická církev váže vysluhování svátostí na přítomnost ordinovaného duchovního, souhlas staršovstva a otevřené společenství církve.

Nebezpečí, že si církev zprivatizujeme, je veliké. Ani v mnohem těžších životních zkouškách, jaké zažívali křesťané v koncentračních táborech, gulazích, vězeních, se vězni bez farářů neodvažovali vzít svátosti do svých rukou. Debatě o tom, jak reálné jsou virtuální reality, se zřejmě nevyhneme. Bude to ovšem filosoficko-teologická debata ne nepodobná dogmatickému rozhovoru o transsubstanciaci, předpokládání.

8. Individuální kalíšky jako jediné řešení

Zbývá tedy jediné: individuální kalíšky, v nouzové situaci na jedno použití, a to množná na hodně dlouho. Pro začátek bych úmyslně sáhl po nehezkých plastových kalíšcích a papírovém tácku na buřty, aby bylo zřejmé, že tuto podobu Večeře Páně si vynutila momentální nouze. (Vyjadřujeme tím i skutečnost, že církev nelpí na vnějškovostech. Dokážu si představit, že by – pokud by nebyla k dispozici žádná nádoba na pití – kolovala shromážděním láhev vína.) V brzké době možná dojde na doplňování liturgického nádobí: vedle kalicha budou připraveny na stole Páně liturgické kalíšky. Pro mnohé z nás bude pravděpodobně těžké zapudit asociaci, že stojíme na recepci nebo sedíme u baru. Nebude-

me však pouze trazit, také něco získáme: zážitek simultánnosti (známý, pokud vím, z ochranovské Jednoty bratrské a praktikovaný v Ochranovském seniorátu), přijímání svátostného Krista současně.

9. Dnes

Před novou podobou Večeře Páně by nebylo na škodu shromáždění sdělovat, co bude a jak to bude, případně všechno dění komentovat nahlas. Z přípravy a vysluhování Večeře Páně se stanou, alespoň z počátku, technicky značně náročné akce – a mezi faráři/farářce by mělo vypomáhat více pomocníků/pomocnic (v rukavicích? někdo, kdo bude čas od času stříkat dezinfekci?). Může se stát, že naši farníci Večeři Páně mezitím odvykli. Pravděpodobnější je, myslím, že se touha po Kristu ve/při svátosti nyní ozve ještě silněji než kdy jindy.

10. Zítřka?

Všechno, co jsem napsal, platí teď. Do budoucna, pro případ druhé (a nedej Bůh další) vlny pandemie nám nezbude než se zamýšlet i nad velmi obtížným způsobem vysluhování nemocným doma nebo v nemocnici. Nové restriktce bude třeba respektovat jako předposlední; jejich případné

překročení bývá farářům v extrémních situacích zpravidla tolerováno.

I 1. Dovětek, literatura

Bezprostředním podnětem k těmto úvahám byla žádost martinského grémia o stanovisko k vysluhování Večeře Páně v neděli po otevření kostelů. Naším praktickým teo-

logům Ladislavu Benešovi a Tabitě Landové a farářům Karlu Šimrovi a Marku Lukáškovvi děkuji za podnětné připomínky. Další viz dobře srozumitelná monografie z pera našeho učitele Pavla Filipiho *Hostina chudých. Kapitoly o Večeři Páně* (1991).

*pro aktuálnost tématu
přetištěno z evangnetu*

Informace / aktuality

NOC KOSTELŮ

Učinil jsi měsíc k určování času... Přivadiš tmu,

NOC

*se snese... Slunce vychází
a člověk vyjde za svou prací.*

12.06.20

Srov. Ž 104,19-23.

Program FS ČCE Olomouc NOC KOSTELŮ 12. 6. 2020

- Společné zahájení Noci kostelů – 18.00 hod. v modlitebně BJB Svornosti 1, Ol.
- 19.00 Úvodní slovo faráře Jana Lukáše
- 19.15 Modlitba Páně – hudební pásmo skupiny B. Gallata
- 19.45 Komentovaná prohlídka kostela – Jan Jeništa
- 20.00 Labyrint světa a ráj srdce – J. A. Komenský / audio
- 20.30 prostor v tichu
- 20.45 Komentovaná prohlídka kostela – Jan Jeništa
- 21.00 Modlitba Páně – hudební pásmo skupina B. Gallata
- 21.30 Labyrint světa a ráj srdce – J. A. Komenský / audio
- 22.00 Závěr

Program pro děti se letos neuskuteční.

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

Farní sbor ČCE v Olomouci

Vás srdečně zve

na neděli 14. 6. 2020 s hostem, kterým bude

Martin C. Putna

Výpomocný kazatel FS ČCE v Praze-Smíchově,
český literární historik, kritik, překladatel, zpěvák, moderátor a pedagog Fakulty
humanitních studií Univerzity Karlovy.

Všichni jste srdečně zváni!

Vážení členové farních sborů,

rádi bychom se Vám představili jako **noví provozovatelé střediska Sola fide**, které patří do rodiny evangelických rekreačních zařízení.

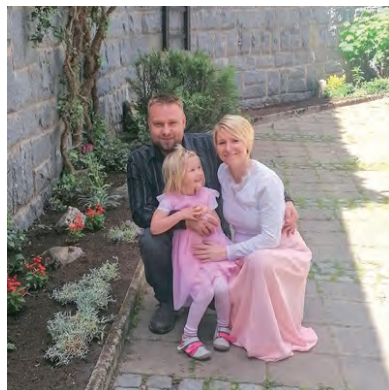
Vážíme si výjimečné tradice objektu a chceme jej spolu s Vámi dál rozvíjet a pečovat o něj v tomto duchu.

Mnoho z Vás, kteří se sem pravidelně vracíte, znáte Sola fide jako ideální místo pro setkávání a odpočinek (nejen) křesťanských skupin: konají se tu tradiční celocírkevní akce, sborové rekreace, pobyty tělesně znevýhodněných i individuální rodinné dovolené.

Přijměte tento dopis jako vřelou pozvánku k nám – k Vám do Sola fide. Uděláme vše pro to, abychom v tom nejlepším navázali na vše dobré, co se tu za dlouhá léta podařilo vybudovat.

Pevně věříme, že se třeba brzy potkáme osobně během Vaší návštěvy v Janských Lázních.

S přátelskými pozdravy Radek Michalička a Anna Šustrová

Radek Michalička 604 339 086, Anna Šustrová 731 277 875,
solafide@solafide.cz,
Penzion Sola fide, Černoohorská 14, Janské Lázně, www.solafide.cz

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ EVANGELICKÉ STŘEDISKO CHO-
TĚBOŘ

Praha 9. 2. 2020

Všem sborům Českobratrské církve evangelické

Rodinné rekreace v Chotěboři 2020
Z V E Ř E J N I T V E S B O R U

Oznamujeme Vám, že na letní prázdniny 2020 je ve středisku v Chotěboři opět připraven program pro rekreaci rodin s dětmi a rekreaci jednotlivců. Jsou zváni všichni, kdo chtějí prožít v evangelickém společenství část své dovolené, i při společných pobožnostech. V tomto roce máme k dispozici pět běhů po 7 dnech a jeden běh čtrnáctidenní:

Termíny běhů:	Vedení běhu:	Zaměření:
1. běh 4. 7. – 11. 7.	ses. M. Zemánková	rekreace – Víra a světlo
2. běh 11. 7. – 25. 7.	br. J. Hála, ses. E. Plzáková	hudební
3. běh 25. 7. – 1. 8.	br. L. Červenka	rodinná rekreace
4. běh 1. 8. – 8. 8.	br. O. Zikmund	rodinná rekreace
5. běh 8. 8. – 15. 8.	br. O. Pellar	divadelní workshop
6. běh 15. 8. – 22. 8.	br. T. Matějovský	rodinná rekreace

Při potvrzení přihlášek budeme postupovat podle těchto kritérií:

- přednost budou mít rodiny s dětmi nebo obdobné skupiny
- budeme hledět uspokojit především členy naší církve, jejíž **přihláška je potvrzená sborem (pokud se v posledních dvou letech zúčastnili pobytů ve středisku, potvrzení nebudeme vyžadovat).**
- **je možné se přihlásit na dva i více běhů za sebou**
- v souladu s ostatními středisky ve správě SR budeme vybírat platby na pobyt v plné výši předem. Jako **potvrzení přijetí přihlášky dostanete předpis, jakou částku uhradíte na náš účet.** Preferujeme **pouze bezhotovostní platbu.** Je tedy nutné, aby Vaše **platba v plné výši byla připsána na náš účet nejpozději jeden měsíc před vašim nástupem** na pobyt. Současně s proforma fakturou obdržíte **poukaz**, který vám zaručuje požadovaný počet míst a termín pobytu.
- Opakované vystavení proforma faktury na žádost objednatele bude zpoplatněno částkou 121,- Kč (vč. 21%).
- **Storno podmínky (platné od 11. 1. 2020):**

Chcete-li z vážných důvodů zrušit bezplatně objednávku pobytu v Evangelickém středisku Chotěboř, můžete tak učinit kdykoliv **do 30 dnů před nástupem pobytu**

Výše storno poplatku z celkové ceny pobytu	Zrušení pobytu X dnů před nástupem
0%	30 a více dnů
30%	29 až 18 dnů
60%	17 až 10 dnů

80%	9 až 5 dnů
100%	4 dny a méně

Zrušení pobytu se provádí písemnou formou s platností ke dni doručení zprávy (případně ode dne telefonického upozornění o této skutečnosti – i v tomto případě je třeba zaslat oznámení o zrušení pobytu písemně) **Objednaný termín nástupu je nutné dodržet. Za nevybrané balíčky služeb se poplatky nevrací. Stornovací poplatky se neuplatní, přihlásíte-li za sebe náhradníka.**

- na závažné důvody jako je náhlé onemocnění apod. se tyto podmínky nevztahují, ale prosíme, abyste takovou změnu oznámili středisku neprodleně
- nezapomeňte, že není možné z hygienických důvodů brát s sebou žádná živá zvířata (psy, ptáky, kočky apod.)
- **Přihlášky budeme vyřizovat průběžně, tak jak budou docházet.**

Poplatky: Věkovou hranici dětí jsme zachovali na 12. letech. Dále kuratorium, po zkušenostech z minulých let, potvrdilo rozhodnutí, že pro všechny děti ve věku od 1 do 3 let se bude vydávat strava.

Ceník	Balíček služeb „A“ Pobyt: 6 a více dní	Balíček služeb „A1“ Pobyt: 3 až 5 dní	Balíček služeb „A2“ Pobyt: 1 až 2 dny
Dospělí nad 12 let	420,- Kč	440,- Kč	460,- Kč
Děti 3 – 12 let	230,- Kč	240,- Kč	250,- Kč
Děti 1 – 3 roky	200,- Kč	210,- Kč	220,- Kč

Poznámka: Každý balíček služeb obsahuje ubytování, poplatek za lůžkoviny a stravování a vztahuje se na jeden den. Dále je zahrnuta platná sazba DPH.

Poplatky odváděné Měst. úřadu Chotěboř se budou vybírat při příjezdu v hotovosti. Poplatek byl stanoven Vyhláškou Měst. úřadu ve výši 15,- Kč/osoba/den. Osвобоzeny od poplatku jsou osoby do 18. let, držitelé průkazu ZTP/TP a jejich přímý doprovod.

Rozhodující pro zařazení dítěte do věkové kategorie je celé datum narození.

Písemné přihlášky zasílejte na adresu: Ing. Petr Černý, Jateční 712, 280 02 Kolín IV (neposílejte doporučeně!!!)

Přihlášky přes Internet na stránce <http://es-chotebor.evangnet.cz> v sekci on-line (platí pro zájemce, kteří byli v posledních dvou letech ve středisku na rekreaci).

Případné dotazy můžete zaslat na e-mail: es-chotebor@evangnet.cz nebo chotebor@e-cirkev.cz

Upozornění: Ve středisku je k dispozici WiFi připojení na Internet ve velmi omezené kvalitě z důvodu značné vzdálenosti střediska od ústředny Cetín. Pokud se potřebujete pravidelně připojovat (např. z pracovních důvodů), zajistěte si vlastní připojení přes mobilní síť.

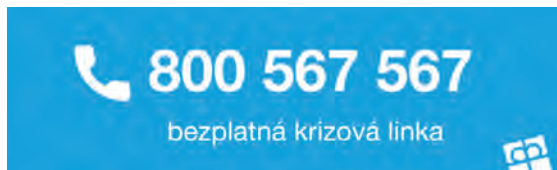
S bratrským pozdravem

Kuratorium Evangelického střediska Chotěboř
Ing. Petr Černý
předseda

POTŘEBUJI POVZBUDIT

Lidem, kteří v souvislosti s aktuální krizí prožívají strach, úzkost nebo obavy a potřebují podporu, nabízí Diakonie bezplatnou linku:.

Linka je v provozu každý den od 9 do 20 hodin. Je anonymní a její provoz zajišťují odborníci z oblasti krizové intervence **SOS centra Diakonie**.

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 5. 2020

Vyšlo: 31. 5. 2020

Uzávěrka příštího čísla: 15. 6. 2020

<http://www.olomouc.evangnet.cz>